

[Glønborg]

denne fine samspilsmodel, også mod øst og mod syd. Vi kan sige, at her er en model for samarbejde mellem ministre og parlamentarikere, som kan give resultater, og den må vi ikke ødelægge.

Naturligvis ved vi, at der også kan være problemer, og et af problemerne har været, at vi i den parlamentariske del af Nordisk Råd har været lidt for ivrige til at fremsætte rekommandationer. Der har været temmelig mange om småting og temmelig mange, som snarere hører hjemme på nationalt plan end i Nordisk Råd. Men det er egentlig så nemt som medlem af Nordisk Råd lige at smække en rekommandation på bordet; så kører den jo hele systemet igennem, og man kan altid skabe interesse for sin egen hjertesag ved at fremsætte et forslag til rekommandation. Jeg håber, at det med tiden vil lykkes at få sat en eller anden form for si på; ikke sådan at man skal være forhindret i at lægge forslag på bordet, men man kunne godt lade være med at ofre alle kræfter hele vejen igennem på enhver rekommandation. Jeg tror, det ville være nyttigt.

Det skal også lyde klart og tydeligt fra Kristeligt Folkepartis side, at vi vender os kraftigt mod tanken om at lade kulturen få rådighed over halvdelen af budgettet i Nordisk Råd. Jeg ved, at både midtergruppen i Nordisk Råd og Socialudvalget, som jeg selv er medlem af, har argumenteret kraftigt imod, at man skubber så meget over til kulturområdet, for vi ved udmærket, at det kommer til at gå ud over nogle andre gode initiativer og gode opgaver, som skal løses i nordisk sammenhæng.

Men vi er derimod helt tilfredse med, at man giver parlamentarikerne et større ansvar for prioriteringen inden for budgetrammerne.

Jeg synes, at ministeren har fået et klart budskab med opbakning fra praktisk talt alle partier – i det mindste fra alle de partier, som interesserer sig for det nordiske samarbejde – til at bringe dette budskab videre. Nu ved jeg, at det ikke er ministerens natur at levere de store trut i hornet, men jeg ved, at der her er givet inspiration til at lægge en lang række saglige argumenter frem, og jeg håber virkelig, at de vil kunne slå igennem i statsministerkredsen.

Og så kan jeg ikke dy mig for også at give et klart signal om, at der er nogle i Sverige, som har opført sig dårligt i forbindelse med tanken om at effektivisere arbejdet i Nordisk Råd ved

en samlokalisering af Ministerråds- og Rådsekretariatet. Jeg mener, at man fra den danske regerings side må sende nogle klare signaler til de mennesker i Sverige, som har forhindret denne praktiske og gode løsning. Selv om det i første omgang er taget til efterretning som et fait accompli, synes jeg, at vi må prøve at tage sagen op igen.

Og så kan jeg ikke lade være med her til sidst at udtrykke min glæde over den meget positive holdning, der har været vist fra Venstres og De Konservatives side over for det nordiske samarbejde. Jeg vil også gratulere de to partier med, at man har fundet en god arbejdsfordeling ved at vælge delegationsformanden fra det ene parti og præsidiemedlemmet fra det andet. Vi har tydeligt fornemmet i dag, at der er tale om folk, som både har indsigt i det nordiske samarbejde og også har vilje til at arbejde med tingene, så jeg synes, at der virkelig er lagt op til et godt samspil mellem regeringspartierne og oppositionen. Når jeg ikke nævner SF i denne sammenhæng, bør det ikke være nogen overraskelse, for sådan har SF's indstilling altid været.

Så vil jeg godt have lov til at pege på den bog, som jeg har medbragt i dag, nemlig »Nordiske samarbejdsorganer 1992«. Jeg skal gøre alle opmærksom på, at det er en meget tyk bog; der er nok nogle enkelte punkter i den, som vi med fordel kan slette, men for alt i verden ikke dem alle sammen, for der er utrolig meget godt i den bog.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg vil da lige gentage, at Fremskridtspartiet ikke mener, at det er Nordisk Råds hovedopgave at tilpasse sig Den Europæiske Union.

Der var dog også et lysglimt i hr. Glønborgs indlæg; hr. Glønborg sagde, at der meget ofte blev drøftet problemer i Nordisk Råd, som faktisk snarere hørte hjemme på nationalt plan. Så der har dog været nogle lyspunkter i de forskellige taler; det tyder på, at der trods alt findes nogen fornuft i de andre partier.

Men så sagde hr. Glønborg også noget om opbakning bag ministeren fra alle partier, der interesserede sig for samarbejdet i Nordisk Råd. Jamen hr. Glønborg, det er da ikke os alle sammen, der synes, det er så vigtigt at bruge skatteydermidler til selskabelige foreninger,